

»Želim, da bi bila to oddaja vseh gornikov«

Pogovor s Tinetom Marenčetom o oddaji Gorske sledi

✉ Mateja Pate

Marca je na male zaslone prišla nova gorniška oddaja Gorske sledi, ki jo je mogoče spremljati enkrat mesečno na TV Pika. O tem, kako je nastala, kako so jo gledalci sprejeli in kakšne načrte imata avtorja v prihodnje, smo se pogovarjali z njenim idejnim očetom **Tinetom Marenčetom**.

Za tiste bralce PV, ki za oddajo še niso slišali in je ne poznajo – kako bi jo na kratko opisal?

Po ukinitvi oddaje Gore in ljudje pred leti je na področju oddaj, povezanih z gorami, nastala velika praznina, ki jo bo skušala zapolniti oddaja Gorske sledi. Koliko nam bo to uspelo, bodo presodili gledalci sami. Dejstvo je, da imata oddaji skupni imenovalec, in to so gore ter ljudje in dogodki, povezani z njimi. S tega stališča se naša oddaja morda tudi nekoliko zgleduje po oddaji Gore in ljudje, narediti enako pa bi bilo pravzaprav nemogoče, saj vsa si glavna avtorja in voditelja oddaj precej različna; čeprav oba gornika, izhajava iz različnih okolij, imava različne izkušnje itn. Lahko rečem, da bo značaj naše oddaje nekoliko drugačen.

Zakaj ime Gorske sledi?

Pri izbiranju imen je vedno težko, kjer koli in za kar koli. Po kar dolgem razmisleku in nekaj zunanjih predlogih sva s soavtorjem Milanom Lebarjem oddajo imenovala Gorske sledi. Ime mi je všeč, zato ker v dveh besedah opisuje odnos med gorami in nami, ki zahajamo v njihov lepi svet. Tako gore ob vsakem našem obisku v nas pustijo sledi, ki so globoke, manj globoke, večinoma zelo lepe, včasih tudi bridke, a življenjske. Prav tako pa tudi mi puščamo v gorah sledi; manj opazne, kot so na primer markacije, ali pa na žalost tudi bolj opazne, kot so smeti in ostala nesnaga.

Tine Marenče

✉ Miha Triler

Od kod pobuda za nastanek? Kdo je pravzaprav zaslužen za to, da imamo po dolgih letih gorniki spet »svojo« oddajo?

Kot rečeno, je po ukinitvi oddaje Gore in ljudje zazevala velika praznina. Nekaj let sem upal, da se bo kdo opogumil in ustvaril podobno oddajo, morda kakšna skupina ali organizacija s tega področja z močnim zaledjem, a ker do tega ni prišlo, sem se odločil, da bom tako predrzen, da bom to poskušal storiti sam. Z gorami sem bil vedno močno povezan kot alpinist, študiral sem geografijo in sociolo-

Gorske sledi

Irena Mrak

gijo. Ko sem se začel ukvarjati še s snemanjem, me je pravzaprav vse skupaj kar samo napeljal na misel o ustvarjanju oddaje. Ko sem lani spoznal Milana Lebarja, krasnega in vsestranskega človeka, in mu predstavil koncept, so se načrti o gorniški oddaji začeli uresničevati.

Za vama so tri oddaje. Kako sta zadovoljna z odzivom gledalcev?

Nad odzivom gledalcev sva presenečena, saj je bil zelo pozitiven in množičen. Bile so seveda tudi utemeljene kritike, recimo v zvezi z mojim vodenjem. V zagovor lahko rečem, da oddaja zaenkrat temelji na entuziazmu in nizkem proračunu in da ekipa trenutno šteje le dva člana, Milana in mene. Sam niti približno nisem načrtoval biti voditelj, a na koncu pač ni šlo drugače. Mislim, da sem dovolj samokritičen, da se zavedam, kje so moje šibke točke, in jih bom poskušal popraviti. Zdi se mi, da je napredek viden iz oddaje v oddajo. Zelo mi je všeč, da so ljudje pripravljeni pomagati pri ustvarjanju, do sedaj mi še nihče ni odrekel pomoči. Izjemno pomembno se mi zdi, da ljudje začutijo, da je oddaja pravzaprav od nas vseh, da vsak lahko prispeva k njeni kakovosti.

Konec koncev se mi zdi veliko vredno tudi, da ljudem, ki gorskega sveta ne poznajo, tega na čim lepši način približamo.

Pri PV se že lep čas trudimo povečati naklado, a nam le počasi uspeva. Računaš, da ti bo šlo pridobivanje gledalcev lažje, kot gre nam nabiranje bralcev? Lahko različni mediji sploh tekmujejo med seboj pri pridobivanju občinstva?

Težko je primerjati medije med seboj ... Revijo je pač treba naročiti ali kupiti, oddaja na televiziji pa »pride domov« in se zdi brezplačna. Definitivno je razlika, zdi pa se mi važno, da ljudje začutijo, da je medij »njihov« - to se potem tudi pozna pri gledanosti oddaje ali branosti revije. Mislim, da je pomembno tudi povezovanje medijev, ki pokrivajo določeno tematiko - tako bo lažje vsem.

Od kod naklonjenost TV Pika tovrstni oddaji?

Dejstvo je, da si gorniki zaslužimo svojo oddajo v programu ene od večjih televizijskih hiš. Glede na to, da s svojim konceptom, brez dobrih referenc, pri urednikih teh hiš zelo ver-

Sled meglic - Jirishanca

Anže Marenče

jetno ne bi bila uspešna, sva se odločila za drugačno taktiko, namreč da poskusiva najprej prodreti na kateri od lokalnih televizij. TV Pika se je zdela najprimernejša od regionalnih televizij, tudi kar se tiče programske sheme in pokritosti signala, tudi Milana so tam že poznali, in ko sva idejo predstavila Stanetu Grahu, lastniku te televizije, je bil takoj za stvar. V prihodnosti bomo pa videli, s TV Pika zdaj sodelujemo zelo dobro in lahko se zgodi, da oddaja tudi v prihodnji sezoni ostane na tej televiziji.

Kakšno je zanimanje za oglaševanje v oddaji?

Ko je oddaja narejena, v zameno dobiva oglaševalski prostor, ki ga potem trživa. To pa je težko - ne zaradi pomanjkanja zanimanja za oglaševanje, temveč zaradi časa, ki nama ga na vseh koncih primanjkuje - to je pač težava majhne ekipe. Trenutno je oddaja v okvirih, v kakršnih nastaja, polovično finančno pokrita, vendar se trudiva, da bi stvari v prihodnje izboljšala. Na tem mestu bi k sodelovanju povabil vse potencialne oglaševalce, ki so jim gore blizu in menijo, da bi bilo sodelovanje s tako oddajo zanje pametna poteza.

Pretežno kakšnih vsebin se lahko nadejamo, glede na to, da izhajaš iz alpinističnih vrst?

Kot sem že rekel, bo oddaja zajemala vse, kar je kakor koli povezano z gorami. Na spletni strani oddaje je predstavljen koncept, kjer so te vsebine opisane. Težava ni v tem, da bi primanjkovalo tem, ampak da jih je preprosto preveč. Težko jih bo približno enakovredno razporediti oz. obravnavati v tako skopu odmerjenem času, kot ga imamo na razpolago. Nočem namerno izključiti kake tematike, gorskega področja, osebnosti ali biti subjektiven, vendar mislim, da bo težko pokriti vse. Če bo kdaj očitno, da sem alpinist, doma z Gorenjske, verjemite, da do tega ni prišlo namerno (*nasmešek*).

Pri predstavitvi koncepta si omenil, da bodo v oddaji lahko sodelovali tudi gledalci. Kaj si imel s tem v mislih?

Koncept je to, v kar se bo oddaja razvila. Zankrat zaradi časovnih in finančnih omejitev še ni taka, kot bi lahko bila. Zavedam se, da ji manjka še kup stvari, morda več aktualnih novic, prispevkov, ampak vse to potegne za seboj več

Snemanje v Jirishanci

Anže Marenče

časa, večjo ekipo, daljšo oddajo ... Rad bi videl, da bi bila to zares oddaja vseh gornikov, da bi vsi lahko sodelovali pri njenem ustvarjanju, da bi gledalci lahko pošiljali ideje in svoje posnetke. Vem, da imajo mnogi bogate domače arhive posnetkov, nekateri bi jih morda radi pokazali širšim množicam – tako sodelovanje bo oddajo nedvomno naredilo polnejšo. Moja izkušnja je, da so ljudje pripravljeni sodelovati, morda zankrat bolj na mojo pobudo ali pod mojim vodstvom, samoiniciative pa še ni veliko.

Koliko časa vama vzame priprava polurne mesečne oddaje?

Delo je pravzaprav skozi ves mesec, ampak če bi vse skupaj seštel, bi se nabralo za kak teden delovnih dni na osebo. Ko bodo realne možnosti, pa bova z veseljem v pripravo vložila še več časa.

Se lahko nadejamo, da bo oddaja nekoč iz »male« zrasla v »veliko«?

Morda je še prekmalu govoriti o tem, toda oba z Milanom verjameva v stvar in delava na tem, da bi oddaja prerasla v kaj večjega, da bi

lahko sledila zastavljenemu konceptu. Glede na razmere in okoliščine sem z oddajo zadovoljen, zavedam pa se, da bi lahko bila še boljša. Recimo, da se trudimo letos postaviti zdrave temelje, iz katerih bo zrasla boljša oddaja, ki bi morda obdržala enako minutažo, vendar bi bila na sporedu dvakrat mesečno ...

V času predvajanja si je oddajo mogoče ogledati tudi prek spleta na straneh www.gorske-sledi.com. Razmišljata, da bi si bilo mogoče prek spleta ogledovati tudi arhivske oddaje?

To željo je do sedaj izrazilo že veliko ljudi. Delava tudi v tej smeri. To za naju seveda pomeni dodatno delo – če recimo na spletni strani pogledaš arhiv, lahko vidiš, da je še prazen (*smeh*). Razmišljava tudi o drugih možnostih približevanja oddaje ljudem, morda v smislu povezovanja z drugimi mediji – na koncu sezone bi lahko recimo oddaje posneli na DVD, ki bi ga v iskanju priložnosti za sodelovanje priložili kaki reviji s podobnimi vsebinami, na primer Planinskemu vestniku. Tako bi imeli vsi nekaj od tega. ●